

DJEČJI VRTIĆ ŠLAPICA

Oroslavje, Ulica kralja Tomislava 31A

OIB 99297802584

mail: info.slapica@gmail.com

tel: 098 186 0878

**KURIKULUM
DJEČJEG VRTIĆA „ŠLAPICA“**

2022./2023.

Temeljem čl.15 Zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju (NN 10/97,107/07 i 94/13,98/19,57/22), Statuta Dječjeg vrtića Šlapica i Nacionalnog kurikulumuma za rani i predškolski odgoj i obrazovanje(2014), Upravno vijeće na sjednici održanoj 22. kolovoza 2022. godine donijelo je

Kurikulum Dječjeg vrtića „Šlapica“

Ravnateljica: Jelena Mikulec, univ.bacc.praesc.educ

Sadržaj

1. KURIKULUM.....	5
1.1. O kurikulumu.....	5
1.2. Iz nacionalnog okvirnog kurikuluma.....	7
1.2.1. Svrha i važnost predškolskoga kurikuluma.....	7
1.2.2. Struktura predškolskoga kurikuluma.....	7
1.2.3. Područja kompetencijskih dimenzija.....	8
1.3. Naša vizija kurikuluma vrtića.....	8
1.4. Kurikulum Dječjeg vrtića “Šlapica”.....	10
2. PROGRAMI.....	15
2.1. Redoviti program.....	15
2.2. Kraći sportski program.....	17
2.3. Kraći program engleskog jezika.....	18
2.4. Programi vanjskih realizatora.....	18
2.5. Program predškole.....	18
3. BITNI ZADACI ODGOJNO-OBRAZOVNOG RADA NA NIVOU USTANOVE.....	19
3.1. Unapređenje i oblikovanje poticajnog materijalnog, socijalnog i vremenskog okruženja u funkciji igre i učenja djece kroz primjenu suvremenih znanstvenih spoznaja o djetetovom razvoju, učenju i potrebama.....	19
3.2. Intenzivno planiranje i praćenje procesa prilagodbe.....	20
3.3. Razvijanje komunikacije među svim sudionicima odgojno-obrazovnog rada s naglaskom na razvijanje partnerskih odnosa odgojitelja i roditelja.....	21
3.4. Razvijanje svijesti o važnosti i potrebi provođenja tjelesnog vježbanja u svrhu očuvanja i unapređenja zdravlja.....	22
3.5. Razvijanje i unapređivanje kvalitete odgojno-obrazovnog rada u funkciji rasta i razvoja djetetovih kompetencija pred polazak u školu	23
4. NAČIN VREDNOVANJA.....	24
5. PROJEKTI.....	26

UVOD

Kurikulum Dječjeg vrtića „Šlapica“ (u daljnjem tekstu Dječji vrtić) temelji se na Nacionalnom kurikulumu za rani i predškolski odgoj i obrazovanje. Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje temeljni je kurikularni dokument u Republici Hrvatskoj koji određuje sve bitne kurikularne sastavnice koje se trebaju odražavati na cjelokupnu organizaciju i provođenje odgojno-obrazovnog rada. Pretpostavlja stvaranje uvjeta za cjelovit razvoj djeteta u ustanovama predškolskoga odgoja i obrazovanja, poštujući pritom razvojne i druge čimbenike (osobne potrebe, obitelj, zajednica, vrijednosti, prava i sl.). Polazišta kurikuluma Dječjeg vrtića Izvor su postojeći dokumenti, primjeri dobre odgojno-obrazovne prakse našeg i drugih vrtića te novih znanstvenih spoznaja iz područja ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja. Također se temelji na inicijalnom obrazovanju, cjeloživotnom obrazovanju i profesionalnom razvoju svih stručni radnika, kroz cjeloživotno učenje.

Kurikulum Dječjeg vrtića polazi od sljedećih dokumenata:

- Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja djece predškolske dobi (1991.)
- Konvencija o pravima djeteta (2001.)
- Nacionalni okvirni kurikulum za predškolski odgoj i obrazovanje te opće obvezno i srednjoškolsko obrazovanje (2012.)
- Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje (2014.) – cjelovita kurikularna reforma u tijeku
- Smjernice za strategiju obrazovanja, znanosti i tehnologije Republike Hrvatske (2012.)
- Priručnik za samovrednovanje ustanova ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja (2012.)
- Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.).

1. KURIKULUM

1.1. O kurikulumu

Postoje različita određenja. Svaki autor ima svoje. Kurikulum bi trebao biti jedna otvorena teorijska koncepcija, uljuđena, koja bi anticipirala suvremena znanstvena istraživanja s ovog područja, nudila jednu suvremenu vrijednosnu orijentaciju i širu teorijsku. Tu bi koncepciju svaka ustanova prevodila (provodila ili primjenjivala) u svoju odgojnu praksu, kontinuirano je nadograđivala putem istraživanja svoje prakse, prema svojim mogućnostima, uvjetima, tradiciji, kulturi (u ustanovi i lokalnoj zajednici) te zrelosti i sposobnosti svih svojih članova, što zapravo jest razvojni kurikulum ili kurikulum u nastajanju.

Kurikulum se shvaća kao teorijska koncepcija koja se u praksi određenog vrtića provjerava, modificira, izgrađuje, kontinuirano mijenja i razvija.

Prema novijim znanstvenim spoznajama o načinima učenja djece predškolske dobi, polazeći od socio-konstruktivističke paradigme koja naglasak stavlja na aktivnost djeteta i interakciju s okolinom, kurikulum polazi od djeteta, temelji se na razumijevaju djeteta, njegovih interesa, razvojnih potreba i mogućnosti, postojećih znanja i razumijevanja, kognitivnih strategija i stilova učenja, profila inteligencije, modaliteta i kvalitete komunikacije s drugima, kreativnih i dr. potencijala.

Kurikulum ranog odgoja otvoren je, dinamičan i razvojan. Razvija se i mijenja na temelju učenja, istraživanja i suradnje svih sudionika odgojno-obrazovnog procesa. Sadržaji djetetova učenja nisu strogo propisani jer se poučavanje zamjenjuje učenjem činjenjem, izravnim stjecanjem iskustva, pa se materijali i sadržaji nude na temelju praćenja i podržavanja interesa i inicijativa djece.

Holistička, tj. integrirana priroda kurikulumu podrazumijeva cjelovit odgoj i obrazovanje, usklađen s integriranom prirodom odgoja i učenja djeteta. Humanistička i razvojno-primjerena orijentacija kurikulumu usmjerena je na razvoj kapaciteta svakoga pojedinog djeteta te na poštovanje interesa, potreba i prava djeteta. Dijete, sukladno svojim interesima, potrebama i mogućnostima, slobodno bira sadržaje i partnere svojih aktivnosti te istražuje i uči na način koji je njemu svrhovit.

Zadatak vrtića je poticati procese osposobljavanja djece za snalaženje u sadašnjosti i u budućnosti. Zato veću vrijednost imaju ona odgojno-obrazovna djelovanja koja djeci omogućuju „učenje učenja“, nego učenje određenih sadržaja.

Razvoj kurikuluma započinje proučavanjem i mijenjanjem okruženja, na način da ono omogućuje interakciju, istraživanje, kretanje i neovisnost. Djeca uče aktivno: sudjelujući, čineći, surađujući s drugima, kroz igru, istraživanje i govor. Konstruiranje znanja je socijalni proces.

Zadatak vrtića je poticati procese osposobljavanja djece za snalaženje u sadašnjosti i u budućnosti. Zato veću vrijednost imaju ona odgojno-obrazovna djelovanja koja djeci omogućuju „učenje učenja“, nego učenje određenih sadržaja.

1.2. Iz Nacionalnog okvirnog kurikulumu

1.2.1. Svrha i važnost predškolskoga kurikulumu

Temeljna uloga predškolskoga odgoja i obrazovanja odnosi se na stvaranje uvjeta za potpun i skladan razvoj djetetove osobnosti, doprinos kvaliteti njegova odrastanja i, posredno, kvaliteti njegova obiteljskoga života. Svrha je predškolskog odgoja i obrazovanja osigurati takve uvjete koji jamče razvoj svih sposobnosti svakoga djeteta, te osiguravaju jednake mogućnosti svoj djeci. U ustanovama predškolskoga odgoja i obrazovanja stvaraju se materijalni i kadrovski uvjeti, kao i društveno okruženje za kvalitetan život djeteta.

Nacionalni okvirni kurikulum pretpostavlja stvaranje uvjeta za cjelovit razvoj djeteta u ustanovama predškolskoga odgoja i obrazovanja, poštujući pritom razvojne i druge čimbenike (osobne potrebe, obitelj, zajednica, vrijednosti, prava i sl.). Na taj se način potiče razvoj kompetencija koje su nužne pojedincu za snalaženje i aktivno sudjelovanje u svakodnevnom osobnom te kasnije profesionalnom i društvenom životu. Nizom aktivnosti i poticaja stvaraju se osnove za razvijanje svih djetetovih sposobnosti kako za učenje, tako i za njegovu samostalnost u učenju. Djetetova sadašnja i buduća dobrobit svrha je djelovanja svih izravnih i neizravnih sudionika odgoja i obrazovanja. Odgojno obrazovno djelovanje različitih sudionika odgoja, osobito roditelja i odgojitelja, zahtijeva njihovo međusobno razumijevanje i suradnju čime se ostvaruju jedinstveno shvaćeni i prihvaćeni bitni ciljevi odgoja i obrazovanja prema potrebama i razvojnim mogućnostima djeteta.

1.2.2. Struktura predškolskoga kurikulumu

Temeljna struktura predškolskoga kurikulumu podijeljena je na tri velika potpodručja u kojima dijete stječe kompetencije: ja (slika o sebi), ja i drugi (obitelj, druga djeca, uža društvena zajednica, vrtić i lokalna zajednica), svijet oko mene (prirodno i šire društveno okruženje, kulturna baština, održivi razvoj).

U svakom potpodručju određuju se sadržaji koji povezuju pedagoške i psihološke dimenzije odgojno obrazovnoga procesa. Prema uvjetima, sadržajima i aktivnostima neposrednoga odgojno obrazovnoga rada ostvaruju se ciljevi kojima se potiče cjelokupni tjelesni, intelektualni, psihički, emocionalni, moralni i duhovni razvoj djeteta.

1.2.3. Područja kompetencijskih dimenzija

Temeljna znanja: usvajanje i praktična uporaba pojmova i predodžbi kojima dijete razumije i objašnjava sebe, svoje ponašanje i izbore, odnose s drugim osobama u svom okruženju te sa svijetom u kojem živi i koji ga okružuje. Očekuje se da dijete usvoji informacije, tj. izgradi znanja koja mu omogućavaju nesmetanu komunikaciju s vršnjacima i odraslima, te međudjelovanje sa sadržajima učenja, osiguraju mu kvalitetnu prilagodbu trenutačnom okruženju te ga kvalitetno osposobe za izazove koji ga očekuju kao što je, primjerice, polazak u školu.

Vještine i sposobnosti: stjecanje i razvoj vještina učenja, povezivanja sadržaja, logičkog mišljenja, argumentiranja, zaključivanja i rješavanja problema; sposobnost propitivanja vlastitih ideja i zamisli djeteta te argumentirano iznošenje vlastitih načina razmišljanja; sposobnost identifikacije različitih izvora učenja i njihove raznovrsne primjene; preuzimanje inicijative, (samo) organizacije vlastitih aktivnosti i vještina vođenja; sposobnost razumijevanja vlastitih potreba (tjelesnih, emocionalnih, spoznajnih, socijalnih, komunikacijskih i sl.) i potreba drugih te njihova zadovoljavanja na društveno prihvatljiv način; sposobnost uspostavljanja, razvijanja i održavanja kvalitetnih odnosa s drugom djecom i odraslima (sudjelovanje, pregovaranje, rješavanje sukoba); razumijevanje i poštivanje različitosti među ljudima; sposobnost zajedničkoga (usklađena) djelovanja djeteta s drugima (drugom djecom i odraslima); sposobnost odgovornoga ponašanja prema sebi, drugima i okružju (prirodnom i materijalnom); etičnost, solidarnost, povjerenje i tolerancija u komunikaciji s drugima; sposobnost (samo)poticanja na djelovanje, (samo)organiziranja i (samo)vođenja aktivnosti; samostalnost u obavljanju aktivnosti (samostalnost djetetova djelovanja, mišljenja i odlučivanja); mogućnost prilagodbe novim, promjenjivim okolnostima (okretnost i prilagodljivost); stvaranje i zastupanje novih ideja (kreativnost); sposobnost promišljanja i samo procjene vlastitoga rada i postignuća; inicijativnost, inovativnost i poduzetničke sposobnosti.

Vrijednosti i stavovi: prihvaćanje, njegovanje i razvijanje vrijednosti obitelji, zajednice i društva.

1.3. Naša vizija kurikuluma vrtića

Djetetov razvoj počinje upoznavanjem samog sebe i otvara se u svijet i odnose s drugima. Svojim ćemo radom brinuti da osiguramo izazove koji će omogućiti raznolikost iskustava

kojima će djeca uz vlastitu aktivnost stjecati znanja i iskustva o svijetu što ih okružuje, a istovremeno razvijati sposobnosti za razvoj uma i mašte, prosuđivanje i osjećaj odgovornosti.

Za uspješan odgoj djeteta značajan je odnos obitelji i ustanove, obitelji i vrtić u utjecaju na dijete međusobno se povezuju i isprepliću. U tom odnosu važna je podjela odgovornosti i različitih nadležnosti. U našem vrtiću posebno mjesto u radu zauzima građenje profesionalnih, suradničkih i partnerskih odnosa s roditeljima. U tom kontekstu osobit trud ulaže se u stvaranje osobno i socijalno potkrepljujućih situacija za aktivnu i ravnopravnu interakciju i komunikaciju odgojitelja i roditelja.

Vrtić predstavljaju i zaposlenici koji svojim znanjem, kompetencijama, vrijednostima i kulturom življenja omogućuju kvalitetu življenja u vrtiću svoj djeci i ujedno razvijaju identitet i posebnost svakog pojedinca. Život i rad u vrtiću temelji se na međusobnoj odgovornosti i razvijanju kulture dijaloga usmjerenog na dobrobit djeteta, te kvalitetno reagiranje i konstruktivno rješavanje problema vezanih uz odgoj i razvoj djece.

Ovdje smo zbog djece i za djecu kojoj želimo omogućiti sigurno i poticajno okruženje za rast i razvoj. Roditelje ćemo dosljedno izvještavati o razvoju njihovog djeteta, a skrbit ćemo i za vlastiti stručni i profesionalni razvoj.

- ✚ Naša misija je da smo usmjereni na cjelovit razvoj djeteta i njegovih potencijala, poštivanju dječjih prava i uvažavanju individualnih interesa i potreba djece. Svojim djelovanjem pružamo potporu obitelji i pridonosimo razvoju roditeljskih kompetencija, te tako doprinosimo razvoju društvene zajednice. Misija našeg vrtića je odgojiti samostalno, radoznavo, kreativno dijete koje je sposobno razumjeti i prihvatiti sebe i druge putem igre čiji dar i užitak nikad ne prestaje.
- ✚ Naša vizija je vrtić kao mjesto rasta i razvoja svakog pojedinca u poticajnom okruženju. Djeci želimo puno zaigranosti, roditeljima roditeljsku sreću, zaposlenima kvalitetu odnosa, prijateljima i suradnicima zadovoljstvo u suradnji s nama. Naša vizija ovoga Kurikuluma teži osiguravanju uvjeta potrebnih za cjelovit razvoj svakog djeteta.

Odgojno-obrazovne ishode donose odgojitelji i stručni suradnici poznajući potrebe djece (tjelesne, emocionalne, spoznajne, socijalne, komunikacijske i sl.); te njihove individualne potencijale, a odnose se na razvoj temeljnih kompetencija: znanja, vještina, stavova, kreativnosti, inovativnosti, kritičkog mišljenja, inicijativnosti, estetskog vrednovanja, odgovornosti, odnosa prema sebi, drugima i okolini dr. Pri tom je igra osnovni model učenja i cjelovitog razvoja djeteta. To se postiže otvorenim didaktičko-metodičkim sustavom koji djeci

i djelatnicima u odgoju i obrazovanju omogućuje slobodu u izboru sadržaja, metoda i oblika rada što je preduvjet razvoja kreativnog mišljenja, autonomije i odgovornosti.

Pri tom je zadaća odraslih pružati odgovarajuće poticaje i inicijativu za suradničko učenje. Način na koji potičemo aktivno i suradničko učenje djece jest konstantno stvaranje primjerenog okruženja. Stimulirajuće okruženje jest ono u kojem prevladavaju pozitivne društvene interakcije i međusobno povjerenje. U takvom okruženju djeca razvijaju socijalne vještine i kompetencije.

Odgojitelji podržavaju suradničko učenje djece kroz posebne strategije podrške, odnosno stvarajući prostorni i materijalni kontekst, vremenski, socijalno-emocionalni i sl., vodeći pri tom računa o spoznajama psihologije ranog razvoja. Ovdje su posebno važne činjenice da dijete u procesu aktivnog učenja samo inicira aktivnosti na temelju vlastitih interesa, samo bira materijale i odlučuje što će s njima činiti. U procesu aktivnog istraživanja materijala, tijekom kojeg dijete ima direktno iskustvo manipuliranja, preoblikovanja i kombiniranja, koristi se svim osjetilima, a svoje iskustvo verbalizira

1.4. Kurikulum Dječjeg vrtića „Šlapica“

Naš vrtić je, kroz 16 godina djelovanja, izrastao u mjesto cjelovitog odgoja, razvoja i učenja djeteta. Vrtić djeluje oroslavju; na adresi Kralja Tomislava 31 a, sa tri odgojne skupine: mlađa jaslička, srednja vrtićka te starija vrtićka.

Vrtićkim kurikulumom utvrđen je okvirni plan i program rada. Pri izradi kurikulumu stavljen je naglasak na specifičnosti vrtića i sredine u kojoj vrtić djeluje. Središte i polazište rada jesu potrebe i interesi djece i roditelja. U planiranju aktivnosti vodimo se načelima individualizma, nepristranosti i interdisciplinarnosti. Prioritetna područja unapređenja u ovoj pedagoškoj godini su: organizacijsko vođenje ustanove, kultura ustanove te kurikulum i odgojno-obrazovni proces. Sukladno razvojnom planu ustanove postavljeni su slijedeći razvojni zadaci: 1. unapređenje i oblikovanje poticajnog materijalnog, socijalnog i vremenskog okruženja u funkciji igre i učenja djece kroz primjenu suvremenih znanstvenih spoznaja o djetetovom razvoju, učenju i potrebama, 2. intenzivno planiranje i praćenje procesa prilagodbe, razrada i definiranje profesionalnih kompetencija odgajatelja u funkciji razvoja životnih vještina djece, 3. razvijanje komunikacije među svim sudionicima odgojno-obrazovnog rada s naglaskom na razvijanje partnerskih odnosa odgojitelja i roditelja, 4. razvijanje svijesti o važnosti i potrebi provođenja tjelesnog vježbanja u svrhu očuvanja i unapređenja zdravlja te osvještavanje o utjecaju nepravilne prehrane na razvoj bolesti i poremećaja, 5. razvijanje i unapređivanje kvalitete

odgojno-obrazovnog rada u funkciji rasta i razvoja djetetovih kompetencija pred polazak u školu.

2. Strategije podrške kroz:

Prostorno-materijalni kontekst:

Bogato i poticajno prostorno-materijalno okruženje omogućuje slobodan izbor aktivnosti djeci različitih interesa i razvojnih razina te međusobno stupanje u interakciju. Odgojitelj organizira prostor za igru djece u jasno prepoznatljive centre aktivnosti koji su djeci privlačni i ugodni za boravak, dajući osjećaj topline i sigurnosti.

Materijali su složeni na dohvat djece, u dovoljnim količinama, primjereni razvojnim kompetencijama i interesima djece, sigurni, uredni i estetski vrijedni. Pravilno strukturiran prostor svojim rasporedom centara djeci omogućuje različite socijalne interakcije, u manjim ili većim grupama, ali istovremeno nudi priliku za osamu djeteta i njegovu samostalnu aktivnost. Kroz bogatu ponudu konkretnih i djetetu zanimljivih materijala potiče se aktivno konstruiranje znanja tj. učenje činjenjem. Raznovrsnost, dostupnost, količina i način ponude materijala promovira neovisnost i autonomiju učenja djeteta

Vremenski kontekst:

Organizacija vremenskog konteksta je fleksibilna u smislu usklađivanja djetetovih potreba, interesa, njegovog biološkog ritma i rutine koju zahtjeva organizacija rada u vrtiću. U promišljanju vremenskog konteksta osnovno je načelo da svaki trenutak življenja djeteta u vrtiću ima jednaku važnost i jednak odgojno-obrazovni potencijal.

Komunikacijski kontekst:

U interakciji s djetetom odgojitelj njeguje stav koji neće biti poučavateljski, već ne direktivni. U svrhu poticanja socioemocionalnog razvoja kao temelja razvoja kompetentnog djeteta, odgojitelj razvija i njeguje empatijom vođenu komunikaciju s djetetom. Na taj način slijedi djetetove individualne potrebe i inicijativu.

Uvažavajući sigurnost svakog djeteta, odgojitelj je djetetu emocionalno dostupan, komunicira s njim na način da mu pruža osjećaj ohrabrenja i podrške, prijateljstva, po potrebi utjehe, razvijajući osjećaje bliskosti i privrženosti. To čini promatrajući i prateći djetetovo ponašanje, njegovu verbalnu i neverbalnu komunikaciju. Djetetovu prirodnu potrebu da istražuje, upoznaje i razumije vlastito okruženje, odgojitelj podržava svojom zainteresiranošću, entuzijazmom i oduševljenjem. To čini i verbaliziranjem djetetovih postupaka, postavljanjem otvorenih i

poticajnih pitanja te dijeljenjem optimističnih opažanja o svemu što nas okružuje. Pokazujući poštovanje i radosno zanimanje za sve ono što kod djeteta izaziva divljenje i čuđenje, odgojitelj stvara bazu za razvoj mašte i stjecanje novih spoznaja i iskustava.

S obzirom na važnost razvoja sposobnosti samoregulacije ponašanja, odgojitelj usmjerava i prema potrebi modificira ponašanje djeteta, na način da djetetu daje jasne upute, da objašnjava posljedice pojedinog ponašanja, da dogovara jasna pravila te verbalnim i neverbalnim putem dijete opskrbljuje jasnim povratnim informacijama.

Konkretizacija ciljeva u odnosu na:

 dijete:

- sigurnost svakog djeteta
- samopouzdanje i samopoštovanje djeteta
- sposobnost razumijevanja vlastitih potreba (tjelesnih, emocionalnih, spoznajnih, socijalnih, komunikacijskih i sl.)
- sposobnost razumijevanja i uvažavanja potreba drugih
- uspostavljanje kvalitetnih odnosa s drugom djecom i odraslima (sudjelovanje, pregovaranje, rješavanje sukoba, razumijevanje i poštivanje različitosti među ljudima)
- istraživanje i razvijanje kompetencija
- *samostalnost u obavljanju aktivnosti (samostalnost djetetova djelovanja, mišljenja i odlučivanja) * usvajanje i praktična uporaba pojmova i predodžaba kojima dijete razumije i objašnjava sebe, svoje ponašanje i izbore
- * stjecanje i razvoj vještina učenja (povezivanja sadržaja, logičkoga mišljenja, argumentiranja, zaključivanja i rješavanja problema).
- * osiguravanje kvalitetne prilagodbe trenutačnom okruženju i kvalitetno osposobljavanje za izazove koji očekuju dijete (primjerice, polazak u školu) - mogućnost prilagodbe novim, promjenjivim okolnostima.
- sposobnost odgovornog ponašanja u okruženju (prirodnom i materijalnom)

- življenje i učenje prava djeteta
- dobrobit i radost svakog djeteta

✚ roditelje:

- podrška obitelji u području kvalitetne afirmativne roditeljske uloge
- usklađeno partnersko djelovanje vrtić – obitelj
- zadovoljstvo roditelja

✚ prostorno, materijalno i vremensko okruženje:

- organizacija prostora koji je funkcionalan, siguran, usmjeren na promoviranje susreta, komunikaciju i interakciju; omogućava distanciranje djeteta iz grupnih zbivanja i pravo na privatnost
- bogata ponuda raznovrsnih, razvojno primjerenih i stalno dostupnih materijala koji potiču aktivnu konstrukciju znanja
- održavanje estetike
- fleksibilan dnevni ritam koji se temelji na prepoznavanju i uvažavanju djetetovih potreba
- okruženje koje zrcali zaposlene i njihovu sliku o djetetu

✚ ozračje:

- model usklađenog življenja koji poštuje prava djeteta u skladu s humanim vrijednostima koje razvijaju kompetencije djeteta i sve oblike učenja
- osnaživanje zaštitnih mehanizama i umanjivanje rizičnih čimbenika
- prihvaćanje, njegovanje i razvijanje vrijednosti obitelji, zajednice i društva

✚ stručni tim i odgojiteljje:

- osnaživanje osobnih i profesionalnih kompetencija za primjereno i funkcionalno djelovanje u odnosu sa suradnicima, djetetom i obiteljima
- razvijanju što kvalitetnijeg vrtića / odgojno-obrazovnog procesa
- razvijanje osobne odgovornosti za cjelovito djelovanje na dijete u svim interakcijama
- razvijanje odgovornosti u osobnom i timskom radu
- razvijanje refleksivne prakse

- proklamiranje humanih vrijednost

✚ za ostale zaposlenike:

razvijanje odgovornosti u osobnom i timskom radu u odnosu na radnu ulogu / poslove, na dobrobit djeteta, na cjelokupno ozračje vrtića

Naša vizija je vrtić kao mjesto rasta i razvoja svakog pojedinca u poticajnom okruženju. To od nas traži kontinuirano stručno usavršavanje, istraživanje u praksi, promišljanje o njezinu unapređivanju te konkretnim aktivnostima i naporima na njezinu mijenjanju u vlastitim uvjetima.

2. PROGRAMI

2.1 Redoviti program

Dječji vrtić „Šlapica“ provodi redoviti program njege, odgoja, obrazovanja, zdravstvene zaštite, prehrane i socijalne skrbi djece rane i predškolske dobi koji je prilagođen razvojnim potrebama djece te njihovim mogućnostima i sposobnostima.

Sastoji se od tri mješovite skupine i jedne mješovite popodnevnne skupine.

Programi i organizacija rada u našem vrtiću temelje se na razvojno primjerenom kurikulumu usmjerenom na dijete i humanističkoj koncepciji razvoja predškolskog odgoja, što znači:

- pažljivo i bogato strukturirano okruženje i poticajna materijalna sredina koja doprinosi razvoju dječjeg učenja, kreativnosti i stvaralaštvu
- poznavanju zakonitosti rasta i razvoja djeteta u skladu s čim stručni djelatnici planiraju svoj rad
- učenje je interaktivan proces koji uključuje djecu, odrasle, kao i čitavo društveno okruženje
- poticanje partnerskog odnosa s roditeljima kao najvišeg oblika suradnje u ostvarivanju zajedničkog cilja – optimalnog razvoja djeteta
- poticanje tolerancije prema različitostima i uvažavanje prava sve djece (poticati uključivanje i socijalizaciju djece s teškoćama u razvoju u život i rad ustanove)

- kontinuirano stručno usavršavanje kao potreba podizanja stručne kompetencije za rad i stjecanje novih znanja, vještina i sposobnosti potrebnih za primjenu suvremenih oblika rada s djecom predškolske dobi

Obilježja programa i cilj

Ciljevi i zadaće redovitog programa usmjereni su na očuvanje tjelesnog i mentalnog zdravlja djeteta te poticanje cjelovitog razvoja svih funkcija i svih djetetovih aktualnih i potencijalnih sposobnosti i vještina (tjelesnih, intelektualnih, soci - emocionalnih i izražajnih), uz naglašenu komunikacijsku i interakcijsku komponentu.

Namjena programa

Cjeloviti razvojni programi ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja provode se za djecu od jedne godine do polaska u osnovnu školu.

Način ostvarivanja programa

Način ostvarivanja Programa je usklađen s potrebama roditelja glede njihovih radnih i drugih obveza, a provođenje pedagoškog procesa s potrebama djeteta i grupom djece. Redoviti program počinje s radom u 6,00 sati i traje do 16,00 sati u svim skupinama. Od 16,00 sati do 20,00 sati odražava se produljeni boravak za djecu u sklopu Projekta financiranog od strane Europskog socijalnog fonda.

Primjena suvremenih procesa učenja djece zasnovanih na najnovijim znanstvenim spoznajama. Integrirani i razvojni kurikulum podrazumijeva paralelno odvijanje mnoštva aktivnosti djece, stimulatивно materijalno okruženje koje potiče na istraživanje i stjecanje znanja.

Bitni aspekti rada su:

- stvaranje poticajnog okruženja - individualizirani pristup
- poticanje i stvaranje uvjeta za dječje aktivnosti
- dokumentiranje procesa učenja djece
- refleksije sa djecom i stručnjacima
- predlaganje novih mogućnosti za igru, stvaranje, promatranje, otkrivanje, traženje i učenje novih rješenja

- usmjeravanje na važnost i zdravstveno-preventivni potencijal tjelesnog vježbanja od najranije dobi, u cilju poticanja cjelokupnog psihofizičkog razvoja djeteta i razvijanja zdravih navika.

Vremenik aktivnosti programa

Od 01.09. do 31.08. pedagoške godine, svakim radnim danom od 06,00 do 16,00 sati, te produženi boravak od 16,00 do 20,00. Provođenje aktivnosti u vrtiću vezano je uz interes djece te posluživanje obroka i vrijeme odmora.

Način vrednovanja programa

Vrednovanje redovitih razvojnih programa ostvaruje se kroz praćenje provedbe bitnih zadataka Godišnjeg plana i programa Dječjeg vrtića „Šlapica“, odgojitelja te putem upitnika za odgojitelje i roditelje kroz godinu.

Odgojitelji će svoju valorizaciju i samovrednovanje provedenih aktivnosti bilježiti :

- tromjesečno u knjigu pedagoške dokumentacije na temelju praćenja, snimki, foto i video dokumentacije i dječjih mapa (izrada dječje slikovnice na neku temu, crtež, primjer radnog listića)
- zajedničko vrednovanje tromjesečnog razdoblja provest ćemo zajednički na Odgojiteljskom vijeću preko rasprave

2.2. Kraći sportski program

Kako svako dijete ima pravo na bar jedan oblik institucionalnog života, Dječji vrtić „Šlapica“ od ove pedagoške godine organizira redoviti program njege, odgoja, obrazovanja, zdravstvene zaštite, prehrane, i socijalne skrbi djece rane i predškolske dobi i Kraći sportski program koji će se provoditi u produženom boravku vrtića od 16.00 do 20.00h. u trajanju od tri sata dnevno u sklopu obogaćivanja redovnog programa. Provođić ga odgajateljica, Katarina Jelenčić, koja ima završeni Posebni program kinezioloških aktivnosti u predškolskom odgoju i obrazovanju s iskustvom u radu s djecom predškolske dobi. Odgojno-obrazovni proces će se ostvarivati u skladu sa sposobnostima, mogućnostima, interesima te individualnim značajkama djeteta pritom uzimajući u obzir prostor, materijale, sadržaje, metode i oblike rada primjerene individualnosti djece.

2.3. Kraći program ranog učenja engleskog jezika

Dječji vrtić „Šlapica“ planira tokom 9-og mjeseca MZOS i AZOO-e predati Plan i program za verifikaciju kako bismo omogućili i provođenje Programa ranog učenja engleskog jezika u našem Vrtiću. Program bi se provodio u produženom boravku rada vrtića od 16.00 do 20.00 sati te bi na taj način omogućio i učenje jezika onoj djeci koja ne pohađaju Program engleskog jezika vanjskih realizatora. Taj bi Program bio besplatan, budući da će se provoditi u vrijeme trajanja Projekta, Dječji vrtić Šlapica- formiranje vještina za život.

2.4. Programi vanjskih realizatora- engleski jezik i balet

Ponuda programa vanjskih realizatora utemeljena je na prepoznavanju i utvrđivanju postojanja interesa djece i roditelja. Kriteriji za formiranje skupina vanjskih realizatora takvih programa su: broj prijavljene djece, dob i predznanje te vrijeme dnevnog odmora zainteresirane djece. Programi se realiziraju se u prostorima Vrtića. Ciljevi programa vanjskih realizatora su: stvaranje uvjeta za cjelovit i skladan razvoj djetetove osobnosti, podizanje kvalitete njegovog odrastanja i njegovog obiteljskog života te osiguravanje uvjeta koji jamče razvoj svih sposobnosti djeteta i osiguravaju jednake mogućnosti za svu djecu. Program engleskog jezika provodi Škola za strane jezike “Versus”, balet Škola plesa Art-akademij.

2.5. Program predškole

Obilježja programa i cilj

Radi se o skraćenom programu, koji se provodi u sklopu redovitog 10-satnog programa, u trajanju od 250 sati, uz stručno vodstvo odgojitelja, s naglaskom na pripremi djece za školu. Osim rješavanja radnih listova za vježbanje grafomotorike i percepcije te razvoju matematičkih sposobnosti, program predškole obuhvaća rad na razvoju komunikacijskih vještina djeteta (ne govoriti svi u isti glas, govoriti pred skupinom djece), kao i razvoju socijalnih vještina (snalaženje u skupini, poštivanje pravila, rješavanje konflikata i sl.). Odgojitelj prati svako dijete pojedinačno, procjenjujući njegov stupanj razvoja i u skladu s tim radi na poticanju individualnih sposobnosti, na taj način potičući razvoj i jačanje njihova samopoštovanja, upornosti i kreativnosti.

Način ostvarivanja programa

Primjena suvremenih procesa učenja djece zasnovanih na najnovijim znanstvenim spoznajama. Posebna se pozornost treba posvetiti poticajnoj organizaciji socio-pedagoškog konteksta u kojem treba osmisliti i ponuditi izbor različitih aktivnosti i igara.

Vrijeme ostvarivanja

Ukupno 250 sati godišnje tijekom pedagoške godine.

3. BITNI ZADACI ODGOJNO-OBRAZOVNOG RADA NA NIVOU USTANOVE

3.1. Unapređenje i oblikovanja poticajnog materijalnog, socijalnog i vremenskog okruženja prostora skupina u funkciji igre i učenja djece kroz primjenu suvremenih znanstvenih spoznaja o djetetovom razvoju, učenju i potrebama

Primjena suvremenih procesa učenja djece, poticanje suradnje, timskog rada i kvalitete interakcije na svim razinama.

- proširiti i oblikovati prostore koji još nisu oblikovani s ciljem obogaćivanja života djeteta u vrtiću, oblikovanje međuprostora i holova na način da potiču susrete, druženja, zajedničko istraživanje i učenje (formiranje ISA-e za oblikovanje zajedničkih prostora)
- prostor soba strukturirati i mijenjati tijekom godine na način da je transparentan i omogućuje različite oblike grupiranja djece, druženja, osamljivanje, različite interakcije i komunikaciju
- obogaćivanje centara kvantitetom i kvalitetom materijala planiranim i izrađenim u suradnji s djecom
- smišljeno i pravovremeno planirati između prostorno i organizacijski povezanih grupa (dnevni i tjedni dogovori timova odgajatelja) omogućiti djeci da većinu dana slobodno cirkuliraju između soba birajući prostor i aktivnosti pri čemu ne dolazi do ponavljanja ponude materijala u susjednim sobama
- fleksibilna organizacija poslijepodnevnog odmora za svu djecu koja nemaju potrebe za spavanjem s naglaskom na planiranje poticaja i aktivnosti

- stvaranje suradničkog ozračja u odgojno-obrazovnoj ustanovi i uspostavljanje partnerskih odnosa između svih sudionika odgojno obrazovnog procesa: dijete-dijete; odrasli-dijete i odrasli-odrasli
- osposobljavanje i osvještavanje za bolje slušanje i razumijevanje djece i bliskije povezivanje s njima
- nastavak projektne metode rada s djecom (pokretanje projekata po interesu djece u jasličkim i vrtičkim skupinama, praćenje i dokumentiranje projekata, prezentacija projekta djeci, roditeljima i široj zajednici)

Očekivani rezultati

- prostorno, materijalno i vremensko okruženje zadovoljava potrebe i interese djece, svi prostori potiču djecu na suradnju, igru i učenje
- otvorena vrata između skupina u kojima su ponuđeni različiti poticaji nastali kao produkt zajedničkog planiranja i koji omogućavaju slobodno cirkuliranje djece i biranje prostora za igru
- vrijeme preklapanja radnog vremena odgojitelja iskorišteno za rad u manjim grupama (korištenje međuprostora i zajedničkog prostora)
- formiran interesni stručni aktiv za oblikovanje zajedničkih unutarnjih prostora (hodnik, međuprostori) koji se redovito dogovara, planira, provodi, dokumentira i reflektira aktivnosti u zajedničkim prostorima
- suradnički dijalog među svim sudionicima odgojno-obrazovnog procesa
- proveden dobro dokumentiran projekt u svakoj skupini

3.2. Intenzivno planiranje i praćenje procesa prilagodbe

Polazak u vrtić stresno je razdoblje i za dijete i za roditelje, jer je to najčešće prvo odvajanje djece od roditelja. Dijete se mora prilagoditi na novu sredinu i nove odrasle te njegova svakidašnja ravnoteža postaje narušena što dovodi do promjena u njegovom ponašanju. Kako bismo djetetu olakšali prilagodbu ključno je pripremiti ga za tu veliku promjenu te mu pomoći da vrati svoju narušenu sigurnost. U ovom procesu podjednaku važnost pridajemo svim sudionicima koji mogu utjecati na tijek procesa prilagodbe: dijete, roditelji, odgajatelji te članovi stručnog tima.

Na početku pedagoške godine, organizira se sastanak za roditelje novoupisane djece. Roditeljima se pružaju informacije o vlastitim obvezama i pravima u okviru pravilnika i zakona o predškolskom odgoju, specifičnostima perioda prilagodbe te o načinima pripreme za prve dane u ustanovi. Objašnjava im se i njihova uloga u boravku s djetetom prvih dana u skupini (npr. podržati razvoj povjerenja djeteta u odgajatelja, pružiti djetetu sigurnost, pritom ga poticati na istraživanje i igru, ...).

Članovi stručnog tima, u ovom određenom periodu, imaju ulogu praćenja prilagodbe iz vlastitog aspekta kroz kvalitativna i kvantitativna praćenja. Zdravstveni voditelj i psiholog prate primjerenost komunikacije odgajatelj-dijete-roditelj, razvojnu primjerenost i kvalitetu aktivnosti, senzibiliziranost odgajatelja za potrebe djece, prostornu i materijalnu opremljenost te druge važne aspekte. Stručni tim i odgajatelji intenzivnije surađuju po pitanju djece s burnijim reakcijama na period prilagodbe. Po potrebi se u proces uključuju i roditelji kroz individualne razgovore s odgajateljima, članovima stručnog tima te su kontinuirano informirani o tijeku prilagodbe svog djeteta.

U prvim danima prilagodbe, najveću pažnju posvećuje se razvojnim potrebama djece, budući da se (u prve tri godine života djeteta) iznimno važnim smatra odnos privrženosti s odgajateljem te veliku ulogu ima fizička blizina odgajatelja. Kroz čitav process prilagodbe, primjerenim i raznovrsnim poticajima, nastojimo poticati djecu na igru i istraživanje.

Budući da proces prilagodbe može biti jako stresan i za odgajatelja, po potrebi se organiziraju grupni sastanci na temu prilagodbe te individualni razgovori s odgajateljima (pružanje podrške odgajateljima kroz radionice, literature, izmjenu iskustva...).

3.3. Razvijanje komunikacije među svim sudionicima odgojno-obrazovnog rada s naglaskom na razvijanje partnerskih odnosa odgojitelja i roditelja

Kroz pedagošku godinu, cilj nam je kontinuirano unaprijediti suradnju odgojitelja, stručnih suradnika i roditelja sa svrhom prepoznavanja i optimalnog zadovoljavanja djetetovih potreba. Odgajatelje ćemo poticati na korištenje što raznolikijih oblika suradnje s roditeljima kako bismo podigli kvalitetu njihove komunikacije. Informiranje, savjetovanje i komunikacija s roditeljima odvijat će se putem individualnih razgovora, grupnih razgovora, roditeljskih sastanaka, kutića za roditelje i drugih oblika koji se uspostave učinkovitima. Tijekom pedagoške godine, u svakoj odgojnoj skupini održavat će se roditeljski sastanci s temama koje odgojitelji dogovore s roditeljima i članovima stručnog tima. Individualan pristup roditeljima nužan je faktor u ostvarivanju partnerskog odnosa odgajatelja i roditelja te će se takvi

razgovori/konzultacije moći dogovoriti na zahtjev ili želju roditelja. Komunikacija s roditeljima odvijat će se i pismenim putem kroz roditeljske kutiće i edukativne/informativne letke na kojima će roditeljima biti dostupne informacije o: napretku djece, razvojnim karakteristikama, zdravstvenoj zaštiti i prehrani, životu i radu skupine i vrtića te o mogućnostima uključivanja u odgojno-obrazovni proces. Osim klasičnih oblika komunikacije, roditelji se mogu uključiti i u online komunikaciju kao čitatelji ponuđenih sadržaja te slanjem svojih upita, komentara ili sudjelovanjem na forumu.

Očekujemo kontinuiranu interakciju i komunikaciju svih sudionika odgojno-obrazovnog procesa, potpuniju razmjenu informacija te uzajamno uvažavanje.

3.4. Razvijanje svijesti o važnosti i potrebi tjelesnog vježbanja u svrhu očuvanja i unapređenja zdravlja

Primjerena razina tjelesne aktivnosti u predškolskoj dobi važna je za cjelokupni razvoj djeteta, ali i za očuvanje zdravlja u odrasloj dobi. Stoga je od velike važnosti pomoći djetetu u stjecanju spoznaje o svom tjelesnom stanju te stvaranju navike bavljenja tjelesnim aktivnostima. To činimo kroz svakodnevno promišljanje i osiguravanje različitih materijala i igara na vanjskom prostoru s ciljem što raznovrsnijeg izražavanja, istraživanja i konstruiranja te kroz svakodnevno dogovaranje, planiranje i provođenje različitih sportskih i tjelesnih aktivnosti u sobi dnevnog boravka, vanjskom prostoru i dvorani. Pritom je bitno svestrano i ravnomjerno razvijati sve dijelove djetetova tijela zbog čega je potrebno birati prikladne tjelesne vježbe te valjane metode za poticanje tjelesnog razvoja i to prema: psihofizičkom razvoju djece, karakteristikama grupe i stanju individualnog zdravlja djeteta. Također, i samo trajanje aktivnosti nužno je podrediti mogućnostima djece. Ovakav način učenja te poticanja tjelesnog razvoja i zdravlja u djece vidljiv je u svakodnevnom življenju djece u vrtiću kao i pedagoškoj dokumentaciji skupina te zdravstvenoj dokumentaciji pojedinog djeteta. Dokumentacija nam olakšava praćenje tjelesnog rasta i razvoja djeteta te prezentiranja rezultata roditeljima u svrhu produktivne suradnje. Također, u svrhu očuvanja i unapređenja zdravlja, djecu usmjeravamo i navikavamo na raznovrsnu, ali uravnoteženu prehranu te ih potičemo na pravilno usvajanje i provođenje kulturno-higijenskih navika.

3.5. Razvijanje i unapređenje kvalitete odgojno-obrazovnog rada u funkciji rasta i razvoja djetetovih kompetencija pred polazak u školu

Priprema djece za školu kontinuiran je i dugotrajan proces koji podrazumijeva rad na svim aspektima djetetova razvoja kako bi ono bilo spremno za sljedeću etapu svoga života – polazak u školu. Osim dobre pripremljenosti za usvajanje akademskih znanja (čitanja, pisanja, matematike) za uspješno školovanje važnu ulogu imaju pažnja i samostalnost djeteta. Tijekom pedagoške godine, odgajatelji imaju vrlo važnu ulogu u svakodnevnom pripremanju djece za daljnji život koju ostvaruju kroz sljedeće aktivnosti: *životno-praktične i radne aktivnosti* vezane uz biološke potrebe: njega djeteta, svlačenje, oblačenje, samoposluživanje; *raznovrsne igre* - funkcionalne, simboličke igre građenja i konstruiranja, igre s pravilima; *društvene i društveno zabavne*: druženje više djece, odraslih, zabave, šetnje, svečanosti; *umjetničko promatranje, slušanje, interpretacija* umjetničkih tvorevina za djecu, slikovnica, književnih i dr. djela; *raznovrsno izražavanje i stvaranje djeteta*: pjevanje, sviranje, crtanje, slikanje, modeliranje, plesanje; *istraživačko-spoznajne*: istraživačko manipuliranje predmetima, promatranje, upoznavanje, posjete; *specifične aktivnosti s kretanjem* (tjelesno vježbanje). Kroz provođenja aktivnosti, odgajatelji stavljaju naglasak na:

- vježbanje hotimične pažnje (upućivanjem na sadržaje iz svakodnevnog života),
- razvijanje sposobnosti opažanja i promatranja (poticati djecu da detaljno pričaju o svemu što vide - prilikom šetnje, posjete liječniku i sl.),
- razvijanje socijalnih kompetencija,
- vježbe koncentracije (kod rješavanja raznih zadataka, kao i kod svakodnevnih aktivnosti kao oblačenje, pospremanje sobe i sl.), ali treba voditi računa da koncentracija djeteta prije polaska u školu obično nije dulja od 15 minuta,
- stvaranje pozitivne slike o sebi,
- usvajanje psihomotornih vještina,
- razvoj predpisačkih i predčitačkih vještina (kako bi kasnije dijete lakše usvojilo vještine pisanja i čitanja),
- stvaranje radnih navika (ako su stvorene na vrijeme, dijete će se kasnije lakše koncentrirati na zadatak),
- razvijanje kulturno - higijenskih navika,
- osviještavanje djeteta o promjenama u njegovom životu koje će se dogoditi kada krene u školu,

- poticanje pozitivnih stavova djeteta prema školi i učenju.

Također, bitnom stavkom pripreme djeteta za školu smatramo i upoznavanje djeteta sa školom kao ustanovom još za vrijeme boravka u vrtiću te se s tim ciljem, svake godine, organiziraju posjete djece i odgajatelja obližnjim školama. Djeca imaju priliku upoznati put do škole te im je pruženo iskustvo sjedenja u đačkim klupama, druženja s “prvašićima”, upoznavanja prostorija škole te prisustvovanja školskom satu po izboru. Smatramo da su ovakva iskustva djeci vrlo korisna te im uvelike olakšavaju prijelaz iz vrtića u školu.

4. NAČIN VREDNOVANJA

Suvremeno koncipiran rani i predškolski odgoj i obrazovanje bazira se na humanističko-razvojnem pristupu i znanstvenim spoznajama o načinima učenja djece. Svrha mu je osigurati optimalne uvjete za uspješan odgoj i cjelovit razvoj svakog djeteta kako bi u potpunosti razvilo sve svoje potencijale, svoje vještine, sposobnosti učenja i druge kapacitete, te kako bi razvilo dostojanstvo, samopoštovanje i samopouzdanje. Jedna od temeljnih vještina koje bi dijete trebalo početi stjecati u najranijoj dobi jest naučiti kako dobiti ono što želi i treba, a da pri tom ne ugrozi potrebe i prava drugih u zajednici. Konvencija o pravima djeteta nalaže da svako dijete ima pravo na najbolje temelje u životu i obvezu odraslih da djeci osiguraju to pravo.

Kvaliteta sustava predškolskog odgoja i obrazovanja određuje se kao rezultat djelovanja niz subjektivnih i objektivnih čimbenika koji u sinergiji omogućuju uspješno zadovoljavanje potreba svih sudionika odgojno-obrazovnog procesa u ozračju prijateljskih i suradničkih odnosa uz stalnu tendenciju rasta. Predodžba vrtića kao zajednice subjekata koji uče, koji su stalni istraživači, zahtjeva kontinuirano vrednovanje usmjereno na istraživanje, razumijevanje i usavršavanje odgojno obrazovne prakse.

Dva su glavna pristupa vrednovanja kvalitete odgojno-obrazovnog sustava: eksterno (vanjsko) i interno (unutarnje), odnosno samo vrednovanje. Smatramo da je vrednovanje, i vanjsko i unutarnje, nezaobilazan dio odgojno obrazovnog procesa, no posebno bismo se fokusirali na osnaživanje ustanova i svih njihovih članova, na osvješćivanje važnosti i nužnosti unutarnjeg vrednovanja, jer upravo je to put prema mijenjanju pojedinca i cijele ustanove na bolje. Vrednovanje i 23 samo vrednovanje su nužni procesi sustavnoga i kontinuiranog praćenja, analiziranja i procjenjivanja kvalitete rada ustanove.

Definicija kvalitete odgojno-obrazovne prakse nije nepromjenjivo, statično pitanje sa samo jednim ispravnim odgovorom. Zahtjevi za kvalitetom temelje se na živoj razmjeni znanja, iskustava i sklonosti svih sudionika odgojno-obrazovnog procesa.

Iz navedenog proizlazi da je kurikulum odgojno-obrazovne ustanove neodvojiv od procesa učenja djece i odraslih, a ističe da je sukonstrukcija znanja moguća jedino u zajednici koja uči. Stoga jedan od kriterija vrednovanja i samovrednovanja sustava ranog i predškolskog obrazovanja, odnosno dječjih vrtića, treba ići u smjeru istraživanja, praćenja i osvješćivanja te stalnog inoviranja postojeće prakse, radi unapređivanja dječjih vrtića i njihove transformacije u zajednice koje uče.

Kvalitetno vrednovanje i samovrednovanje je najmoćnije sredstvo za poticanje promjena na bolje, to je utvrđivanje trenutnog stanja, detektiranje problema i/ili dobre prakse, određivanje prioriteta, pronalaženje ideja za rješavanje problema i/ili unapređivanje prakse i utvrđivanje pozitivnih postignuća i njihovo osnaživanje.

Proces vrednovanja i samovrednovanja u ranom i predškolskom odgoju i obrazovanju može obuhvaćati cjelinu odnosno ukupnost funkcioniranja sustava ili neke segmente ranog i predškolskog odgoja.

Kvalitetnim samovrednovanjem svih čimbenika odgojno-obrazovnog procesa (ravnatelj, stručni djelatnici, djeca, roditelji, čimbenici lokalne zajednice) značajno bi se unaprijedila odgojno-obrazovna praksa u dječjim vrtićima.

Kooperativnim vrednovanjem (vanjskim i unutarnjim) stekao bi se uvid u postojeće stanje ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, detektirali postojeći problemi te utvrdili mogući pravci djelovanja u cilju unapređivanja sustava predškolskog odgoja.

Poticanjem samovrednovanja djece u svim odgojno-obrazovnim situacijama omogućili bi djeci osvješćivanje svojih djelotvornih/nedjelotvornih ponašanja i preuzimanje odgovornosti za vlastite izbore od najranije dobi.

Krajnji cilj vrednovanja i samovrednovanja dječjeg vrtića je utvrđivanje postojećeg stanja te jačanje kapaciteta ustanove da samu sebe mijenja i usavršava u zacrtanom smjeru, vodeći računa o stvaranju uvjeta za uspješno zadovoljavanje potreba i prava svih. Za ostvarivanje tog cilja nužno je stvoriti okruženje i ozračje za slobodan dijalog u kojem će samovrednovanje i refleksije pojedinaca biti nadopunjene refleksijama svih sudionika odgojno-obrazovnog procesa.numeriranje

5. PROJEKTI

Rad na projektu je jedan od oblika integriranog kurikulumu. Tijek rada na projektu nije moguće unaprijed planirati, nije ga moguće ranije strukturirati, nije unaprijed određena duljina njegova trajanja niti se zna u kojem će se smjeru razvijati. Osnovni je kriterij odabira smjera razvoja projekata interes djece. Jedino što je unaprijed poznato je da će projekt sadržavati istraživanje, izražavanje, rasprave i to kroz uporabu različitih simboličkih jezika.

Interese djece nemoguće planirati unaprijed (za razdoblje cijele pedagoške godine).

Sukladno interesima djece odgojitelji će ove godine planirati materijale kojima će poticati djecu na daljnja istraživanja i prema potrebi organizirati refleksije.

Svake godine se u mjesecu studenom obrađuje neko područje, zemlja ili narod povodom Međunarodnog dana tolerancije. To uvijek bude popraćeno velikim interesom svih skupina djece ali i roditelja koji se aktivno uključuju. Projekt završava prezentacijom roditeljima.

Kao polazište za izradu kurikuluma Dječjeg vrtića Šlapica koristili smo dokumente:

- *Državni pedagoški standard predškolskog odgoja i naobrazbe (2008.)*
- *Konvencija o pravima djeteta (2001.),*
- *Nacionalni kurikulum za rani predškolski odgoj i obrazovanje (2015.),*
- *Nacionalni okvirni kurikulum za predškolski odgoj i obrazovanje te opće obavezno i srednješkolsko obrazovanje (2011.),*
- *Pravilnik o sadržaju i trajanju programa predškole (2013.),*
- *Priručnik za samovrednovanje ustanova ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja (2012.),*
- *Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja djece predškolske dobi (1991.),*
- *Zakon o predškolskom odgoju i obrazovanju (2013.).*

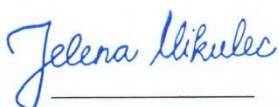
Klasa: 601-02/-02/22-09
Ur.br.: 2113-55-04-22/03

Upravo vijeće na svojoj je sjednici održanoj 22.8.2022. godine (Klasa: 601-02/-05-22-08/12
Ur.Br. 2113-55-04-22-12) prihvatilo i usvojilo Kurikulum Dječjeg vrtića Šlapica.

U Oroslavju, 23.09.2022.

M.P.

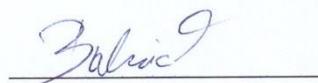
Ravnateljica

Jelena Mikulec

Predsjednik upravnog vijeća

Rože Babić